

[Finansministeren.]

tirsdag og onsdag ført forhandlinger med tjenestemandsoorganisationerne. Disse forhandlinger er nu sluttet.

Under forhandlingerne har jeg afgivet et tilbud om, at der skulle ydes tjenestemændene 40 af disse overenskomstportioner. Dette svarer til en lønforhøjelse på ca. 13 pct. For at give et indtryk af lønforhøjelsens størrelse kan jeg nævne, at en tjenestemand, for hvem hver portion er på 48 kr., ved denne lønforhøjelse vil få 1 920 kr. mere om året eller, for at sammenligne det med en ugeløn, ca. 39 kr. mere om ugen. Når jeg nævner denne gruppe, er det, fordi den er typisk for en meget, meget stor del af tjenestemændene. Samtidig gik mit tilbud ud på, at der skulle ydes til alle honorarer 5 pct.s forøgelse. Dette blev tilbudt med gyldighed fra 1. april. Omkostningerne for staten ville blive 240 mill. kr. for hvert finansår.

Fra tjenestemandsoorganisationernes side blev der stillet krav om for perioden fra 1. januar 1961 til 1. april 1962 43 portioner, medens man fra 1. april 1962 frem til 1. april 1963 ønskede 49 portioner. Man har beregnet, at udgifterne for staten, dersom disse ønsker skulle have været opfyldt, i alt for disse to år ville være blevet på 616,5 mill. kr. eller 136 mill. kr. mere end det, som tilbuddet lød på fra min side.

Det viste sig desværre under de forholdvis lange forhandlinger ikke muligt at nå frem til et forlig. Jeg har derfor i dag sendt en anmodning til finansudvalget om, at der på tillægsbevillingsloven må gives en bevilning i overensstemmelse med mit forslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I forbindelse med de oplysninger, som den højtærede finansminister har givet vedrørende de forhandlinger, der har været ført om tjenestemandslønningerne, ønsker jeg at meddele — hvad det høje tings medlemmer måske er bekendt med — at der i dag har været en arbejdsstandsning blandt de københavnske postbude. Så vidt det er oplyst for mig, står denne arbejdsstandsning i forbindelse med de forhandlinger, der har været ført mellem tjenestemændene og den højtærede finansminister.

Jeg vil gerne, for at forebygge forespørgsler vedrørende denne arbejdsstandsning,

meddele det høje ting, at jeg i formiddags efter at have fået besked om at denne arbejdsstandsning var indtrådt, tilkaldte formanden for Dansk Postforbund i Danmark, hr. Aage Nielsen, og formanden for Københavns Postbudeforening, det ærede medlem hr. Erik A. Jensen. Jeg sagde på regeringens vegne til de to organisationers repræsentanter, at jeg forlangte, at denne arbejdsstandsning øjeblikkelig skulle bringes til ophør, og jeg gjorde dem opmærksom på, at det ville få konsekvenser for de postbude, som havde deltaget i arbejdsstandsningen. De to repræsentanter for organisationerne meddelte mig, at denne arbejdsstandsning var sket uden deres medvirken, og de erklærede, at de ville gøre, hvad de kunne, for at bringe den til ophør så hurtigt som muligt.

Holger Eriksen: Mit parti har altid haft den opfattelse, at lønningerne for tjenestemændene så vidt muligt skulle følge lønningerne ude i det private arbejdsmarked og under ingen omstændigheder måtte ligge under de lønninger, der i gennemsnit kan opnås dér. Det har man også fastholdt i de lønningslove, der er gennemført.

Nu står man så over for spørgsmålet om, hvor meget der skal ydes tjenestemændene som kompensation for det, arbejderne ved deres overenskomstforhandlinger i dette forår har fået, ud over hvad reguleringstillæggene angiver. Det samme har man været ude for tidligere, men da har man ikke haft et fast grundlag; da har man kun kunnet operere med de almindelige reguleringsportioner, og så var det sådan, at man kunne forhandle om, hvorvidt man skulle give den ene gruppe tillæg af én størrelse og den anden gruppe tillæg af en anden størrelse. Efter vedtagelsen af den sidste lønningslov har man fået et mere fast grundlag for disse forhandlinger, idet man har været så forudseende at indføre et overenskomstillæg og bestemt, at det ved forhandlinger kunne fastsættes, hvor mange portioner der skulle ydes. Man kan derefter ikke mere spille den ene gruppe ud mod den anden, idet man på forhånd er enig om, at der må ydes et lige stort antal portioner til alle lønsatser, og de forskellige portioners størrelse er fastsat i loven.

Jeg beklager i høj grad, at der ikke er